

svarsgrundlaget på skibe, der ikke er omfattet af konventionen. Efter ansvarskonventionen er ejere af tankskibe, der transporterer olie i bulk som last, jfr. forslaget § 267, ansvarlige for olieskader uden hensyn til skyld, dvs. et såkaldt objektivt ansvar. Dette objektive ansvar har man under de nordiske drøftelser foreslået gjort anvendeligt også med hensyn til tankskibe i ballast og tørlastskibe for så vidt angår skader på de enkelte landes territorier, idet man samtidig har foreslået, at de i forslaget § 268 anførte ansvarsfritagelsesgrunde skulle gælde for disse skibe. Som det fremgår af udvalgets bemærkninger, har et flertal ikke ment at kunne tiltræde en sådan udvidelse af området for det objektive ansvar, mens et mindretal har støttet dette forslag, således at man kommer på linje med reglerne i de norske og svenske lovudkast om ansvar for olieskader og det senere fremsatte svenske lovforslag herom.

Til fordel for at lade ansvarskonventionens bestemmelser om objektivt ansvar gælde for skibe, der i øvrigt ikke er omfattet af konventionen, taler følgende. Konventionens strenge ansvarsregler har deres begrundelse i, at olie om bord i skibe medfører en stor forureningsrisiko. Dertil kommer, at der er et behov for at sikre de skadelidte en effektiv erstatning, samt at de skadelidte ofte vil have store vanskeligheder ved at bevise, at en olieskade skyldes fejl eller forsømmelse, hvilket de vil være nødt til, såfremt der ikke gælder et objektivt ansvar her. Disse argumenter synes at have samme gyldighed ved fastsættelsen af ansvarsgrundlaget for ejere af tankskibe i ballast og tørlastskibe, som ved skibe der transporterer olie i bulk som last.

De hensyn, der taler imod at lade de nævnte skibe være omfattet af et objektivt ansvar, er i første række, at man herved går videre, end konventionen kræver, hvilket kan medføre en risiko for, at danske skibe i udlandet, uagtet at denne udvidelse kun skal omfatte skader på dansk territorium, kan blive mødt med lignende regler fra andre landes side, som kunne henvise til de danske regler om objektivt ansvar her. Det kan endvidere anføres, at spørgsmålet om hvorvidt man bør indføre et vist objektivt ansvar for forureningskader, hvor man ikke gennem en konvention er tvunget hertil, bør finde sin afgørelse i en bredere sammenhæng.

Man har dog fundet, at disse hensyn næppe kan tillægges en afgørende vægt, idet hensynet til skadelidte må gå forud, hvorfor man, som det fremgår af lovforslagets § 282, stk. 2, har fulgt mindretallets opfattelse, hvorved man også kommer på linje med de øvrige nordiske lovforslag.

Bestemmelsen i § 282, stk. 2, fastsætter, at det strenge ansvar efter forslaget § 267 tillige med de særlige ansvarsfritagelsesgrunde i § 268 finder anvendelse på olieskader, der opstår her i riget, uanset om skibet transporterer olie i bulk som last. Bestemmelsen finder anvendelse på såvel danske som udenlandske skibe, og ved skib forstås her også andet fartøj, uanset at dette ikke er indrettet til at transportere olie i bulk som last, jfr. § 267, stk. 1 i.f. Derimod gælder det særlige forhøjede begrænsningsbeløb, jfr. lovforslagets § 270, eller bestemmelserne om tvungen ansvarsforsikring, jfr. § 273, ikke for disse skibe.

Til 3.

Bestemmelser om forældelse af visse fordringer blev ved lov nr. 69 af 27. marts 1929 indsat i søloven som et afsnit under det dengang nye kapitel om søpanteret, idet bestemmelserne hovedsagelig omfattede krav som følge af en søpanteret. Der har sidenhen senest ved sølovsændringen i 1973 været foretaget adskillige tilføjelser og ændringer i disse forældelsesbestemmelser. Samtidig har det rent lovteknisk ikke været helt tilfredsstillende, at disse forældelsesbestemmelser, som efterhånden kom til at omfatte forældelsesregler vedrørende mange forskellige krav i søloven ud over søpanteretskrav, stadig var et afsnit af søpanteretskapitlet. Da man derfor ved indarbejdelse af reglerne om ansvar for olieskader må have en særlig forældelsesbestemmelse vedrørende krav, der hidrører fra olieskader, har man benyttet lejligheden til at placere disse bestemmelser i et særligt kapitel i søloven om forældelse. Dette nye kapitel omfatter dels den gældende § 284, der ændres til § 291, dels en ny § 292 vedrørende forældelse af krav som følge af olieskader.

§ 291. Denne bestemmelse svarer nøje til den gældende § 284, idet der dog er byttet om på stk. 1, nr. 6 og 7, og nr. 11 er ændret til stk. 2 med deraf følgende ændringer i gældende stk. 2-5. Disse redaktionelle ændringer skyldes et ønske om at bringe bestemmelsen i nøjere overensstemmelse med de øvrige nordiske søloves tilsvarende forældelsesbestemmelser.

Til 4.

I den gældende § 318, der for skibsføreren fastsætter straf for visse forseelser, svarende til hvad der gælder for den øvrige besætning efter sømandsloven, foreslås en ændret formulering af stk. 5, der vedrører delvis frakendelse af sønæringsbevis som skibsfører. Formålet med denne ændring er at bringe bestemmelsen i nøjere overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i sømandslovens § 71,